

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i B. Stromsky, pełnomocnicy), Sky Italia Srl (przedstawiciele: F. González Díaz, abogado, i F. Salerno, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie T-177/07 Mediaset przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Komisji C(2006) 6634 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. uznającej za niezgodne ze wspólnym rynkiem dotacje przyznane przez Włochy w 2004 r. i 2005 r. w celu umożliwienia konsumentom zakupu lub najmu interaktywnych dekodów cyfrowych pozwalających na odbiór programów dzięki naziemnej technologii cyfrowej lub drogą kablową, z powodu tego, że wykluczone są z nich dekodery umożliwiające odbiór programów dzięki technologii satelitarnej przekazu telewizyjnego (pomoc nr C 52/2005, ex NN 88/2005, ex CP 101/2004)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mediaset SpA ponosi własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską i Sky Italię Srl.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-548/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2007/2/WE — Polityka ochrony środowiska — Infrastruktura informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) — Wymiana i aktualizacja danych w formacie elektronicznym — Niepełna transpozycja)

(2011/C 298/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro oraz C. Egerer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia lub powiadomienia w przewidzianym terminie o przepisach niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108, s. 1)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE), Republika Austrii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z tej dyrektywy.

- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 29 czerwca 2011 r. — Alexandre Achughbaban przeciwko Préfet du Val-de-Marne

(Sprawa C-329/11)

(2011/C 298/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Paris.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alexandre Achughbaban.

Strona pozwana: Préfet du Val-de-Marne.

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. (¹), biorąc pod uwagę jej zakres stosowania, sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. L621-1 kodeksu wjazdu i pobytu cudzoziemców oraz prawa azylu, przewidującemu nałożenie kary pozbawienia wolności na obywatela państwa trzeciego wyłącznie ze względu na jego nielegalny wjazd i pobyt na terytorium krajowym?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98).

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-366/11)

(2011/C 298/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Hadjiyiannis i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Królestwo Belgii nie opracowując planów gospodarowania wodami w dorzeczu do dnia 22 grudnia 2009 r. (zarówno w odniesieniu do obszarów dorzeczy leżących całkowicie na jego terytorium jak i międzynarodowych obszarów dorzeczy) i nie przekazując Komisji kopii planów gospodarowania wodami w dorzeczu do dnia 22 marca 2010 r., uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 13 ust. 2, 3 i 6 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁾. Ponadto stwierdzenie, że nie wszczynając procedur dotyczących informowania społeczeństwa i konsultacji w przedmiocie planów gospodarowania wodami w dorzeczu najpóźniej do dnia 22 grudnia 2008 r. Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 14 ust. 1 lit. c) wspomnianej dyrektywy; oraz
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. upłynął w dniu 22 grudnia 2003 r. Tymczasem w dniu wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie podjęła jeszcze wszystkich działań niezbędnych w celu wdrożenia dyrektywy lub w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 15 lipca 2011 r. — Pie Optiek przeciwko Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains

(Sprawa C-376/11)

(2011/C 298/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pie Optiek

Strona pozwana: Bureau Gevers, European Registry for Internet Domains

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2004 z dnia 28 kwietnia 2004 r. ustanawiającego reguły porządku publicznego dotyczące wprowadzenia w życie i funkcji Domeny Najwyższego Poziomu.eu oraz zasady regulujące rejestrację⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy dane „wcześniejsze prawo” jest prawem, którego przedmiotem jest znak towarowy, wyrażenie „licencjobiorcy wcześniejszych praw” może obejmować osobę, która została upoważniona przez właściciela

znaku towarowego wyłącznie do dokonania rejestracji we własnym imieniu lecz na rzecz licencjodawcy nazwy domeny tożsamej ze znakiem towarowym lub podobnej do znaku towarowego, nie będąc przy tym uprawnioną do innego użytkowania znaku towarowego lub użytkowania oznaczenia jako znaku towarowego, na przykład w celu sprzedaży produktów lub świadczenia usług objętych znakiem towarowym?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, czy art. 21 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 874/2004 z dnia 28 kwietnia 2004 r. ustanawiającego reguły porządku publicznego dotyczące wprowadzenia w życie i funkcji Domeny Najwyższego Poziomu.eu oraz zasady regulujące rejestrację, należy interpretować w ten sposób, że „prawo lub uzasadniony interes” występuje również w sytuacji gdy „licencjobiorca wcześniejszych praw” dokonał rejestracji nazwy domeny.eu we własnym imieniu lecz na rzecz właściciela znaku towarowego, jeżeli ten ostatni nie spełnia przesłanek dokonania rejestracji zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 kwietnia 2002 r. w sprawie wprowadzania w życie Domeny Najwyższego Poziomu.eu⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 162, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 113, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative (Luksemburg) w dniu 18 lipca 2011 r. — Caves Krier Frères SARL przeciwko Directeur de l'Administration de l'emploi

(Sprawa C-379/11)

(2011/C 298/22)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caves Krier Frères SARL

Strona pozwana: Directeur de l'Administration de l'emploi

Pytania prejudycjalne

Czy art. L.541-1 akapit pierwszy code du travail, w zakresie w jakim zastrzega na rzecz pracodawców sektora prywatnego prawo zwrotu składek na ubezpieczenie społeczne — część pracodawcy i część pracownika — dla zatrudnionych bezrobotnych mających co najmniej 45 lat, niezależnie od tego, czy pobierają oni świadczenia, pod warunkiem że bezrobotni są zarejestrowani jako osoby poszukujące pracy w biurze pośrednictwa pracy luksemburskiego urzędu pracy od co najmniej jednego miesiąca, podczas gdy ze środka tego nie mogą skorzystać pracodawcy zatrudniający bezrobotnych zarejestrowanych jako osoby poszukujące pracy w odpowiednich instytucjach zagranicznych, jest zgodny z prawem Unii, a w szczególności art. 21 i 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?